

Rapport

Klacht

Zie onder *bevindingen* of *volledige tekst* voor de volledige tekst van het rapport.

Beoordeling

Zie onder *bevindingen* of *volledige tekst* voor de volledige tekst van het rapport.

Onderzoek

Zie onder *bevindingen* of *volledige tekst* voor de volledige tekst van het rapport.

Bevindingen Klacht

Verzoeker klaagt erover dat het college van burgemeester en wethouders zijn klacht niet gegrond acht en geen reden ziet om zijn oprit alsnog te herbestraten.

Rapport en beoordeling

Algemeen

1. Tijdens sanering van de grond in de straat van verzoeker heeft hij aangeboden gebruik te laten maken van zijn oprit. Tijdens deze saneringswerkzaamheden is de oprit van verzoeker beschadigd. De oprit is daarom door de (aannemer van de) gemeente herbestraat. Het eerste contact met de aannemer van de gemeente was op 20 maart 2009, waarbij werd afgesproken de gebroken tegels te vervangen. Op 23 en 24 maart 2009 heeft de aannemer (zonder overleg) besloten de oprit geheel te herbestraten.
2. Verzoeker was het niet eens met het resultaat. Hij heeft de gemeente en de aannemer hierover (mondeling) geïnformeerd. De aannemer is daarop op 25 maart 2009 ter plaatse gekomen om met verzoeker over zijn klacht te spreken en de situatie te bekijken. Uit het verslag van dit bezoek blijkt dat verzoeker niet tevreden is over de bestrating. Wel geeft hij toe dat de oprit is verbeterd ten opzicht van de situatie voor de sanering. Verzoeker gaf aan dat hij het jammer vond dat er niet met hem is gesproken over de mogelijkheid om nieuwe tegels of stenen te leggen.
3. Verzoeker heeft hierop zijn klacht over het resultaat van de herbestrating van zijn oprit ook schriftelijk (bij brief van 22 april en 29 mei 2009) bij het college van burgemeester en wethouders kenbaar gemaakt. Hij verzocht het college om de huidige tegels te verwijderen en samen met hem een keuze te maken voor de te leggen tegels of stenen. Verzoeker deed hierbij een beroep op het gelijkheidsbeginsel, daar met andere bewoners in zijn straat wel gecommuniceerd zou zijn over het herbestraten van hun oprit met nieuwe tegels.

4. Het college gaf in zijn reacties van 28 april en 20 juli 2009 aan dat de kwaliteit van de oprit was verbeterd ten opzichte van de situatie voorafgaand aan de sanering en dat het daarom geen aanleiding zag om aanvullende werkzaamheden te laten verrichten aan de oprit. Volgens het college was er geen sprake van schending van het gelijkheidsbeginsel omdat de andere bewoners de nieuwe tegels op eigen kosten hadden aangeschaft.

Rapport

5. Op 21 juli 2009 diende verzoeker een klacht in bij de Nationale ombudsman dat de gemeente Heerlen hem in tegenstelling tot andere bewoners in zijn straat niet de gelegenheid heeft geboden om nieuwe tegels te gebruiken bij de herbestrating van zijn oprit. De Nationale ombudsman stuurde de klacht ter behandeling door aan het college van burgemeester en wethouders van Heerlen.

6. In het kader van de klachtbehandeling is de situatie op 1 oktober 2009 opnieuw ter plekke beoordeeld door de gemeente en heeft verzoeker de gelegenheid gekregen zijn klacht toe te lichten.

7. Bij brief van 6 oktober 2009 reageerde het college inhoudelijk op verzoekers klacht. Het college gaf in deze reactie (onder meer) aan dat tijdens de beoordeling ter plekke is geconstateerd dat er maatverschillen zijn tussen de hergebruikte eigen tegels en de vervangende tegels en dat er sprake is van een vlekkerig oppervlak als gevolg van een verschillende mate van verwerking van de stenen. Tevens is geconstateerd dat op de technische kwaliteit van de inrit niets valt aan te merken. Verder komt het college tot de conclusie dat er inderdaad sprake is van een zekere mate van ongelijke behandeling. Het college zegt hierover:

"Die vindt zijn oorzaak met name in het feit dat het saneringsproces gaandeweg steeds soepeler ging lopen. Bewoners die hun stenen wilden vervangen bij het herstel van hun inrit waren zich daardoor beter van de mogelijkheid daartoe bewust, en maakten hun wens daartoe bijgevolg eerder kenbaar. Dat was in casu niet mogelijk, doordat u nogal plotseling met de herbestratingswerkzaamheden werd geconfronteerd. Wij vinden dit vervelend en achteraf bezien had dit anders geregeld kunnen worden. Dat wil echter niet zeggen dat de gang van zaken zodanig verkeerd was dat dit zou moeten leiden tot het alsnog bieden van de mogelijkheid om door u aan te schaffen stenen op kosten van de gemeente te laten leggen c.q. de oude bestrating op kosten van de gemeente te laten verwijderen en afvoeren. Samenvattend zijn wij het dus eens met uw stelling dat het vlekkerige beeld van uw inrit niet fraai is en dat het wenselijk was geweest als de communicatie over de herbestrating met u op een vergelijkbare wijze had plaatsgevonden als met de bewoners van woningen die later aan de beurt kwamen voor bodemsanering. Wij constateren echter dat u per saldo geen schade heeft geleden en dat het tekortschieten in de communicatie onvoldoende ernstig is om uw klacht gegrond te verklaren."

8. Verzoeker klaagde er bij de Nationale ombudsman over dat het college hem op een aantal punten gelijk gaf maar geen aanleiding zag om de oprit alsnog te herbestraten.

9. In reactie op de klacht liet het college weten dat het van oordeel is dat de gemeente verzoeker niet anders dan andere bewoners heeft behandeld. Volgens de gemeente had verzoeker voldoende gelegenheid gehad om voorafgaand aan het herbestraten zijn wens kenbaar te maken om nieuwe tegels te gebruiken. Hij had dit kunnen doen tijdens de bewonersbijeenkomst op 18 december 2008 of het vooroverleg met de aannemer op 20 maart 2009. Volgens het college heeft verzoeker er dus niet tijdig om gevraagd. Daarnaast waren de oude stenen op zodat bij bewoners verder in het saneringsproces wel nieuwe stenen gebruikt moesten worden. Het college wijst er nogmaals op dat de technische staat van de oprit is verbeterd ten opzichte van de oude situatie. Het college ziet dan ook geen reden de klacht van verzoeker alsnog gegrond te verklaren dan wel in te gaan op zijn verzoek om de inrit opnieuw te herbestraten met door verzoeker op eigen kosten aangeschafte nieuwe stenen.

Beoordeling

Ten aanzien van de formele kant van de klacht:

10. Het motiveringsvereiste houdt in dat het handelen van overheidsinstanties feitelijk en logisch wordt gedragen door een kenbare motivering. Dit impliceert dat de beslissing op de klacht moet volgen uit de redenering die een bestuursorgaan ten aanzien van de klacht volgt.

11. Vaststaat dat sommige bewoners de mogelijkheid hebben gekregen om op eigen kosten stenen aan te schaffen waarmee hun inrit is herbestraat. Verzoeker heeft deze mogelijkheid niet gehad. Het college van burgemeester en wethouders heeft verzoekers klacht hierover ongegrond verklaard. Ter onderbouwing hiervan gaf het college aan dat het niet mogelijk was geweest om verzoeker deze mogelijkheid te bieden omdat hij nogal plotseling met de herbestratingswerkzaamheden was geconfronteerd. Het college had het wenselijk gevonden als de communicatie over de herbestrating met verzoeker op een vergelijkbare wijze had plaatsgevonden als met de bewoners van woningen die later aan de beurt kwamen voor bodemsanering. Dit wilde naar de mening van het college niet zeggen dat de gang van zaken zodanig verkeerd was dat dit zou moeten leiden tot het alsnog bieden van de mogelijkheid om de oprit met nieuwe stenen op kosten van de gemeente te herbestraten. Nu de gemeente erkende dat de communicatie met verzoeker niet op gelijke wijze als met andere bewoners is gelopen, is de Nationale ombudsman van oordeel dat de motivering de beslissing om de klacht ongegrond te verklaren, niet kan dragen. De Nationale ombudsman is dan ook van oordeel dat het college verzoekers klacht hierover gegrond had moeten verklaren.

In zoverre acht de Nationale ombudsman de onderzochte gedraging niet behoorlijk.

Ten aanzien van de inhoud van de klacht:

12. Het redelijkheidvereiste houdt in dat overheidsinstanties de in het geding zijnde belangen tegen elkaar afwegen en dat de uitkomst hiervan niet onredelijk is. Dit vereiste brengt mee dat bestuursorganen een zekere mate van beleids- en beoordelingsvrijheid kan worden gelaten.

13. Uit het voorgaande volgt dat de gemeente met verzoeker van mening is dat de communicatie over de herbestrating beter had gekund. De vraag doet zich voor of als gevolg hiervan van de gemeente kan worden verlangd de oprit alsnog te herbestraten met door verzoeker nieuw aan te schaffen stenen. De Nationale ombudsman acht het begrijpelijk dat verzoeker dit wenst. Hij heeft immers vrijwillig ingestemd met het gebruik van zijn oprit en heeft niet dezelfde mogelijkheden geboden gekregen dan sommige bewoners die later in het saneringsproces zaken.

Volgens de Nationale ombudsman brengt dit echter niet mee dat de gemeente verplicht is alsnog de oprit te herbestraten volgens dezelfde mogelijkheden welke aan andere bewoners is geboden. De herstelwerkzaamheden op de oprit van verzoeker zijn immers correct uitgevoerd en op de technische staat is niets aan te merken. Het vlekkerig beeld van de oprit is misschien niet fraai, maar verzoeker is er volgens de Nationale ombudsman niet op achteruit gegaan ten opzichte van de situatie voorafgaand aan de sanering. Voortschrijdend inzicht gedurende de sanering brengt met zich dat een situatie als deze zich kan voordoen. De Nationale ombudsman acht de weigering van de gemeente om de oprit opnieuw te herbestraten dan ook niet onredelijk.

Op dat punt acht de Nationale ombudsman de onderzochte gedraging dan ook behoorlijk.

Conclusie

De klacht over de onderzochte gedraging van het college van burgemeester en wethouders van Heerlen, is:

gegrond ten aanzien van de formele kant van de beslissing op de klacht, wegens strijd met het motiveringsvereiste;

ongegrond ten aanzien van de inhoud van de klacht.

Onderzoek

Op 9 oktober 2009 ontving de Nationale ombudsman een verzoekschrift van de heer H. te Heerlen, met een klacht over een gedraging van het college van burgemeester en wethouders van Heerlen. Naar deze gedraging, werd een onderzoek ingesteld.

In het kader van het onderzoek werd het college van burgemeester en wethouders verzocht op de klacht te reageren en een afschrift toe te sturen van de stukken die op de klacht betrekking hebben.

Het resultaat van het onderzoek werd als verslag van bevindingen gestuurd aan betrokkenen.

Het college van burgemeester en wethouders deelde mee zich met de inhoud van het verslag te kunnen verenigen.

De reactie van verzoeker gaf aanleiding het verslag op een enkel punt aan te vullen.

Informatieoverzicht

De bevindingen van het onderzoek zijn gebaseerd op de volgende informatie:

1. Verzoekschrift van 9 oktober 2009, inclusief de daarbij horende correspondentie en bijlagen;
2. De reactie van het college van burgemeester en wethouders van Heerlen van 15 januari 2010.

Achtergrond

Zie onder *bevindingen* of *volledige tekst* voor de volledige tekst van het rapport.

2009.09514